

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 12 marca 2025 r.

Poz. 1726

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.1.21.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 4 marca 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940) – zwana dalej *upzp*

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 171/X/2025 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 30 stycznia 2025 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru ograniczonego ulicami: 1-go Maja, Stanisława Mikołajczyka i Partyzantów* (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2025 r., poz. 956) w następującej **części**, w zakresie:

- 1) § 3 ust. 1 pkt 18,
- 2) § 4 ust. 4,
- 3) § 5 ust. 1 pkt 5,
- 4) § 5 ust. 3 pkt 2.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy, uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 30 stycznia 2025 r. Rada Miejska w Sosnowcu podjęła uchwałę Nr 171/X/2025 w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru ograniczonego ulicami: 1-go Maja, Stanisława Mikołajczyka i Partyzantów*.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *upzp*, Rada Miejska w Sosnowcu w dniu 3 lutego 2025 r. przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr 171/X/2025, a w dniu 13 lutego 2025 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 20 lutego 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Pismem z dnia 26 lutego 2025 r., Gmina złożyła wyjaśnienia w zakresie zarzutów wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa w następującym zakresie.

1. W myśl art. 95 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej władzę ustawodawczą w Rzeczypospolitej Polskiej sprawuje Sejm i Senat. Przepisy art. 146 ust. 4 pkt 2 Konstytucji stanowią, że Rada Ministrów

w zakresie i na zasadach określonych w Konstytucji i w ustawach wydaje rozporządzenia, a zgodnie z art. 149 ust. 1 ustawy zasadniczej, prawo do wydawania rozporządzeń posiada również minister kierujący działem administracji rządowej. Zatem kompetencję w zakresie stanowienia ustaw i aktów wykonawczych zastrzeżone są dla wyżej wymienionych organów konstytucyjnych i tylko one zobligowane są do ustalania w jakim przedziale czasowym obowiązują ustawy czy rozporządzenia.

Naczelną zasadą przy tworzeniu aktów prawnych jest zakaz domniemania kompetencji. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych. Z przepisów art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, należy wywieść zasady przyjęte w polskim systemie prawnym, takie jak: zakaz domniemywania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze, a także mając na względzie art. 7 Konstytucji, należy przyjąć, że Konstytucja zamyka system źródeł prawa powszechnie obowiązującego w sposób podmiotowy, przez jednoznaczne wskazanie organów uprawnionych do wydawania takich aktów.

Natomiast w myśl art. 163 Konstytucji, samorząd terytorialny wykonuje zadania publiczne nie zastrzeżone przez Konstytucję lub ustawy dla organów innych władz publicznych. Organy samorządu terytorialnego, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów - art. 94 Konstytucji. Skoro zgodnie z art. 14 ust. 8 *upzp*, plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego, i jako taki, powinien zawierać w swojej treści bezwzględnie obowiązujące normy, takie jak nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu i zabudowie terenów nim objętych, to nie powinien wprowadzać ustaleń pozostających w sprzeczności z innymi regulacjami, a także uregulowań wykraczających poza zakres kompetencji określonej w przepisach *upzp*. Przepisy art. 15 *upzp* określają zakres uregulowań, które zawierać powinien plan miejscowy. W przepisach *upzp* i rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. *w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404) wskazano jednoznacznie materię przekazaną do uregulowania mieszczącą się w granicach władztwa planistycznego gminy. Formułowanie regulacji planu miejscowego niewynikających z obowiązujących przepisów, stanowi wykroczenie poza kompetencje przyznane w ustawie. W § 3 ust. 1 pkt 3 badanej uchwały wskazano bowiem, że ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przepisach odrębnych, to rozumie się przez to przepisy obowiązujących ustaw wraz z aktami wykonawczymi, inne niż ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Natomiast w § 4 ust. 4 uchwały wprowadzono ustalenie o treści: *Przepisy odrębne stosuje się w brzmieniu obowiązującym w dniu uchwalenia planu*. W uchwale do przepisów odrębnych gmina odwołuje się w wielu przypadkach, przykładowo ustalając przepisy dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, ale również do przepisów odrębnych w zakresie dróg publicznych czy transportu kolejowego.

Uregulowaniami § 4 ust. 4 uchwały Rada Miejska w Sosnowcu wykroczyła zatem poza zakres ustaleń, jaki możliwy jest do ustanowienia w planie miejscowym. Ponadto, jak wskazano na wstępie, rada gminy nie posiada kompetencji do stanowienia ustaw i rozporządzeń. Od wejścia w życie planu miejscowego przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi mogą być nowelizowane, a organy stosujące przepisy prawa muszą stosować przepisy aktualne na dzień orzekania, a nie przepisy obowiązujące w dniu uchwalenia miejscowego planu. Przepisem § 4 ust. 4 uchwały Rada Miejska w Sosnowcu przekroczyła zatem upoważnienie wskazane w przepisach prawa, wkraczając w kompetencję Sejmu, Rady Ministrów i ministrów kierujących działami administracji rządowej w zakresie stanowienia ustaw i rozporządzeń.

2. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp* w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Dla każdego wyznaczonego terenu oprócz przeznaczenia określa się zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu. Ponadto, art. 15 ust. 1 *upzp* wskazuje, że projekt planu miejscowego, zawiera część tekstową i graficzną. Natomiast zgodnie z art. 20 ust. 1 *in fine upzp* oraz § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. *w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* – część graficzna stanowi załącznik do uchwały, przy czym konieczne jest jej powiązanie z częścią tekstową.

W tekście planu w § 3 ust. 1 pkt 18 zdefiniowano co należy rozumieć przez obowiązującą linię zabudowy, a następnie w § 5 ust. 1 pkt 5 wskazano, że obowiązującym oznaczeniem graficznym na rysunku planu jest obowiązująca linia zabudowy. Ponadto w § 5 ust. 3 pkt 2 wskazano, że na rysunku planu wprowadzono oznaczenie granicy miasta Sosnowca. Analiza rysunku planu wykazała, że nie wyznaczono na

nim ani obowiązujących linii zabudowy ani granicy miasta Sosnowca. Dodatkowo wskazać należy, że zgodnie z danymi zawartymi w Państwowym Rejestrze Granic obszar planu miejscowego nie jest zlokalizowany przy granicy gminy Sosnowiec.

Brak powiązania tekstu uchwały z rysunkiem planu narusza art. 20 ust. 1 *in fine upzp* oraz § 8 ust. 2 cyt. rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w *sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego*.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *upzp* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu części ustaleń planu, uchwała Nr 171/X/2025 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 30 stycznia 2025 r. w *sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla obszaru ograniczonego ulicami: 1-go Maja, Stanisława Mikołajczyka i Partyzantów*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Sosnowcu rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę składa się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Sosnowcu.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.